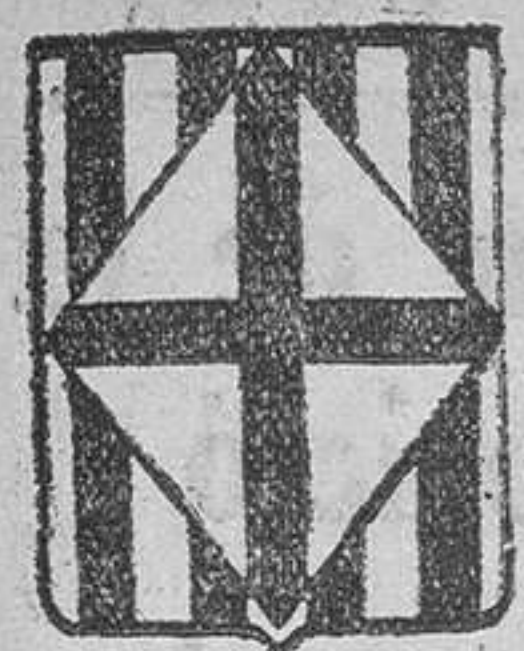




FULL OFICIAL DEL DILLUNS

DE BARCELONA

DILLUNS, 18 D'ABRIL DE 1932

ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, N.º 5 : BARCELONA : TELÉFON 24770

NOMBRE 330 : 10 CÈNTIMS

OBRES HIDRAULIQUES AL RIU LLOBREGAT

L'enginyer senyor Josep Brull dona una interessant conferència sobre el projectat pantà de Cabrianes

El President de la Generalitat, per tal de patentitzar el seu interès per al projecte, assisteix a l'acte

Amb la construcció, ara fa setanta anys, del canal de la dreta del Llobregat, no va quedar resolt, ni molt menys, el problema d'aprofitament de les aigües del riu esmentat. La zona de regadiu actual és, relativament, molt petita i, d'altra banda, no ha estat possible, encara, evitar els estiuatges, o sigui la freqüent manca d'aigua amb què els agricultors es troben durant les èpoques de calor.

Per això la Mancomunitat d'Enginyeria del Pireneu Oriental, preocupant-se d'aquesta qüestió, acollí tot seguit amb la màxima atenció el projecte de construir un pantà a Cabrianes, del qual és autor el jove enginyer de camins, canals i ports senyor Josep Brull. Amb aquest pantà, es resoldríen de cop diversos problemes i s'obtidrien molts avantatges. Ultra què regularitzat el capdal del riu i d'assolir la supressió dels estiuatges, s'augmentarien fins a 14.000 hectàries les 3.000 de l'actual zona de regadiu, s'evitarien les inundacions al Baix Llobregat i es crearia de les mateixes tota una extensió de terreny del Port Franc i es donaria un considerable impuls, no solament a la riquesa agrícola, sinó també a la producció industrial d'un gran nombre de pobles.

El Sindicat del Canal de la Dreta del Llobregat, que des del primer dia tingué per al projecte del senyor Brull totes les simpaties, ha promogut darrerament, d'acord amb la Mancomunitat Hidrogràfica del Pireneu Oriental, els seus esforços, per tal que el pantà de Cabrianes sigui el més aviat millor una realitat. No ha regatejat, en favor del projecte, ni viatges, ni visites, ni actes de propaganda. Un dels seus, potser el que més ressonància té, tingué, és la conferència pública que el senyor Brull donà ahir al matí al teatre de l'Ateneu Santboià, de Sant Boi del Llobregat.

El President de la Generalitat, senyor Macià, que té especial predilecció per tot el que fa referència a la agricultura de la nostra terra, volgué, amb la seva assistència, demostrar l'interès que sent per a aqueixa magna obra del pantà de Cabrianes. A aquest efecte, es traslladà, a les dues del matí, acompanyat del diputat senyor Farreras i Duran, secretari del conseller d'Agricultura, i del secretari de la Presidència de la Generalitat, senyor Ala vadera, a Sant Boi, on fou rebut entusiàsticament, davant de l'Ateneu.

Homenatge a la memòria de Pau Claris

Al peu de l'estàtua es col·loca una corona de flors naturals, i hi pronuncia un discurs el president de la Unió Catalanista

Ahir, al matí, seguint el costum d'anys anteriors, excepció feta dels anys de Dictadura, la Unió Catalanista va rebre homenatge a la memòria de Pau Claris.

Des de molt abans de l'hora assenyalada per a col·locar la corona al peu de l'estàtua de Pau Claris, existent en el Saló de Sant Joan, s'havien situat a l'esmentat lloc, a despit del mal temps, uns centenars de persones.

A un quart d'una arribà la manifestació, que s'havia organitzat en el domicili social de la Unió Catalanista, precedida per les senyoretes Carme Pau i Dolores Font, que portaven la corona que l'esmentada entitat dedicava al gran patriota català.

Figuraven en la comitiva el president actual de la Unió, doctor Girona; l'ex-president Vicenç Ballesster, i els destacats membres d'aquella, senyors Soler i Damians, Bruna, Dalmau, Muntadas, Ramon Sunyer, que ostentava la representació de la Unió Democràtica de Catalunya, i un representant de l'Ateneu Nacionalista de Barcelona, i el senyor Smits, del Casal Català de Suïssa.

La corona era de flors naturals, i l'ha una llapadeta amb els colors de Catalunya, i la següent inscripció: "La Unió Catalanista al gran patriota Pau Claris".

En arribar la manifestació al peu de l'estàtua, els que ja s'hi trobaven, es descobriren respectuosament, i, així, fou col·locada la corona.

Seguidament, el doctor Girona llegí l'obra realitzada per Pau Claris, enaltint-la i expressant que va viure per Catalunya i per a Catalunya, assenyalant la conducta que ha de seguir el poble de Catalunya. L'orador, en nom de la Unió Catalanista, donà les gràcies a tots els que assistien a l'homenatge, i donà un visca a Catalunya, que fou repetit amb gran entusiasme per tots els presents.

El discurs del doctor Girona fou acollit amb una gran ovació, repetint-se els visques a Catalunya i a la República Catalana.

Per últim es cantaren *Els Segadors*, els quals foren molt aplaudits.

I s'acabà l'acte sense que correngués el més lleu incident.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

Les autoritats en prou feines s'havien pres precaucions, ja que solament hi havia de servei, als voltants de l'estàtua, dues parelles de cots de Seguretat. Entre el públic hi havia alguns agents afectes a la Delegació de Policia del districte de l'Audència, que es limitaren a fer d'espectadors de l'acte que s'estava celebrant.

DAVANT LA DISCUSSIÓ DE L'ESTATUT

Manifestacions del cap de la Minoria catalana, senyor Lluís Companys

«Si se'ns combat o se'ns discuteix el dret de Catalunya, al·legant un fet històric de dominació, nosaltres direm senzillament que no podem oir aquest llenguatge i no admetrem discussió sobre aquesta base»

Segons l'opinió del senyor Companys, les Corts Constituents acabaran per donar satisfacció plena a les aspiracions de Catalunya

En vigílies d'iniciar-se al Parlament la discussió de l'Estatut de Catalunya, ens ha semblat interessant de recollir unes manifestacions del Cap de la minoria parlamentària catalana, senyor Lluís Companys, sobre el que podrà ésser el debat i el resultat que pugui esperar-se'n.

Per altra banda, era interessant d'escoltar el senyor Companys, per tal que, en aquests moments, calla posar en clar unes declaracions que li són atribuïdes i segons les quals se'l feia estar conforme amb el dictamen de la Comissió.

En entaular-se la discussió de l'Estatut de Catalunya — començat per dir el senyor Companys —, es reproduïren els discursos doctrinals ja sabuts sobre l'existència o inexistència del problema català i sobre el concepte de democràcia, federalisme i sobirania. Des d'aquest punt d'albir, el debat no pot oferir cap aspecte transcendental. Serà una discussió bizantina, en la qual s'exposaran, per ambdues parts, arguments prou coneguts. Si fos possible, seria millor donar-ho tot per dit, repartint en començar el debat els parlaments, que podrien haver estat imprimits abans, perquè tothom ja sap què és allò que es va a discutir.

Per la nostra banda, però — afegeix el senyor Companys —, el plantejament del problema no pot ésser més clar: Anem a exposar al Parlament quina és la voluntat de Catalunya, concretament expressada en l'Estatut, i anem a exposar-la davant els homes de consciència liberal i davant el fet evident de l'existència d'una voluntat unànime de Catalunya. Aqueixa és la continuació en l'Estatut, i nosaltres, homes liberals, que creiem sincerament en el liberalisme dels nostres companys espanyols al Parlament, no podem ni tan sols dubtar que la conseqüència serà favorable a l'acatament de la voluntat del nostre poble.

En contestar una pregunta nostra sobre els recels que hagi desvetllat l'Estatut, fins i tot entre els elements liberals espanyols, digué el senyor Companys:

— No crec que hi hagi cap recel entre els elements responsables de la política democràtica espanyola. Ho prova el fet que hagin estat cridats al Govern de la República nacionalistes com Nicolau d'Oliver

i Carner, i un català de la notòria significació de Marcel·lí Domingo, als quals ningú no podrà negar, ni nega, la voluntat i esforç que posaren a favor d'Espanya en l'ocupació de llurs respectives carteres.

Per altra banda — segueix el senyor Companys —, l'obra de la República ha d'ésser principalment canviar l'estructura d'Espanya. L'unitarisme és obra de les monarquies austríaca i borbònica, i la Història, amb els comuns de Castella i el Justícia d'Aragó, ens demostra com el centralisme unitarista arrelà en les tradicions del nostre país a canvi de la mort de les institucions populars d'ascendència més pregona. Caldria que recordessin aquells que pretenen basar la riquesa d'Espanya en l'unitarisme, que en el segle de l'or, l'època més esplendorosa i de més gran domini d'Espanya, existien a Catalunya la Generalitat i el Consell de Cent, amb atribucions més àmplies que les que ara s'assenyalen en el nostre Estatut.

I si és veritat que l'unitarisme ha arribat a crear una tradició i que per la mateixa raó la descentralització crea recels en les esferes menys culta de la política nacional, no passa el mateix entre els elements dirigents, com Alcalá Zamora, Azafra, Marañón, Lerroux i tants d'altres que han comprès que la millor manera d'emvigorir l'Espanya de l'esdevenidor és donant més llibertat a cada una de les nacionalitats que la integren.

Fèrem notar al senyor Companys que en el dictamen de la Comissió havia estat substituït el mot "Estat" per "Regió", i li preguntàrem quin era el criteri de la minoria catalana sobre aquest punt.

Certament, no m'explico els recels que ha inspirat — ens contestà el senyor Companys — el mot "Estat" als membres de la Comissió dictaminadora. Ningú no es mostra recelós de les doctrines de Pi i Margall, a les quals sobre camí ben ample en la Constitució espanyola republicana, i cal fer constar que Pi i Margall, no parla mai de regions, sinó d'Estats.

Indubtablement — afegeix el senyor Companys —, és molt important aquest canvi de mots; però cal reconèixer que l'essencial són les atribucions, puix que, posats en la situació d'haver de triar entre ésser "Estat" sotmès o sense atribucions

o ésser "Regió" amb atribucions d'Estat, l'elecció no em sembla pas dubtosa. Però el que cal fer constar, fermament, és que mantenint el dret de Catalunya i el reconeixement de la seva personalitat històrica. Si se'ns combat o se'ns discuteix el dret de Catalunya, al·legant un fet històric de dominació, nosaltres contestarem simplement que no podem escoltar aquest llenguatge i sobre aquesta base no admetrem cap discussió. Discutirem únicament partint dels principis purs de la democràcia i del dret.

— Ha estat dit, argüïm nosaltres, referint-se particularment a vos, en manifestacions que us atribueix un periòdic de Madrid, que us mostràveu conforme amb el dictamen de la Comissió.

— Ho vaig desmentir de seguida — afirma el senyor Companys, tot contestant ràpidament la nostra insinuació —, car el mateix dia que es publicaren les manifestacions que alludiu, en visità un redactor de l'Agència Mencheta, i les vaig rebutjar, per apòcrifes. Al contrari, vaig ésser requerit per un altre periodista arran de l'aniversari de la proclamació de la República, sobre el que al meu entendre seria el més gran encert o el pitjor error de la República, i vaig assenyalat com a error més gran, el no haver acceptat de seguida l'Estatut de Catalunya tal com fou votat pel poble català. I ho crec així, precisament perquè entenc que res no pot menar-nos amb més força a la consolidació de la República com la solució definitiva del problema català, la qual només pot aconseguir-se que amb l'acceptació de l'Estatut.

La minoria catalana — afegeix el senyor Companys — no accepta el dictamen de la Comissió, i mantindrà el vot particular que oportunament formularen els seus representants, per ésser l'expressió pura i estricta de la manera de pensar de Catalunya.

La nostra posició — ens diu encara el senyor Companys — en aquest aspecte és irreductible.

— Com a conclusió — inquerim nosaltres —: com penseu que acabarà el debat sobre l'Estatut?

— Crec, senzillament — acabà per dir-nos el Cap de la minoria catalana al Parlament —, que les Corts acabaran per donar satisfacció plena a les aspiracions de Catalunya.

Unió democràtica de Catalunya inaugura la seva delegació a Sitges

Sitges, 17. — Avui ha tingut lloc l'acte inaugural de la delegació que en aquella vila han constituït els elements adherits a Unió Democràtica de Catalunya.

Assistiren a l'acte uns tres-cents persones. Hi prengueren part els senyors: Josep Marlet, per les Joventuts de l'agrupament; Josep Carbonell, Maria Perpinyà de Jordà, de l'organització femenina; Manuel Thió i Rodés, Joan B. Roca i Caball i l'ex-conseller de la Generalitat i diputat a les Constituents Manuel Carrasco i Formiguera. Fou exposat pels oradors el programa de Unió Democràtica de Catalunya.

A les dues de la tarda fou celebrat un banquet al Pavelló de Mar, amb l'assistència d'un bon nombre de censals. El presíd el senyor Carrasco i els altres oradors, junt amb destacats elements de la població i un bell nucli de senyores i senyoretes adherides. Foren pronunciat diferents brindis.

A la tarda se celebraren diferents reunions, en les quals quedà constituïda la Comissió directiva de la delegació d'Unió Democràtica de Catalunya a Sitges, presidida pel regidor d'aquella població senyor Josep Marcet. També s'inicià la constitució de les delegacions de Vilanova i Geltrú i Sant Pere de Ribes.

El senyor Companys reposarà uns dies en un poble de Lleida

Ahir partí cap a un poble de Lleida, on reposarà uns dies abans de reintegrar-se a les tasques parlamentàries, el Cap de la minoria catalana a les Corts Constituents, senyor Lluís Companys.

AHIR, AL PALAU DE LES ARTS DECORATIVES

Malgrat l'actitud cridanera d'uns avalotats, els oradors del míting exposaren llur ideari

Els oradors sostingueren controvèrsies amb els del públic i, en sortir, es practicaren dues detencions

Ahir, al matí, al Palau de les Arts Decoratives de Montjuïc, se celebrà el míting que el Partit Radical Socialista de Catalunya tenia anunciat.

En aquest acte hi prengueren part, ultra elements del partit català, els diputats senyors Eduard Ortega i Gasset i Botella Asensio, darrerament expulsats de la minoria parlamentària del Partit Radical Socialista.

A les onze, hora de començar l'acte, un nombrós públic ocupava tots els seients del local.

Obrí l'acte el doctor Rossell, president del Partit Radical Socialista de Catalunya, que féu una breu història de la constitució del Partit i presentà els oradors.

El senyor López Sanroman, que parlà a continuació, digué que aquest nou partit pretenia reformar la política actual i defensar els ideals que serviren per constituir el Partit Radical Socialista.

El senyor Olivars Sopera digué, a continuació, que considera necessari que els partits polítics se situïn respecte l'Estatut, tenint en compte la discussió a les Corts en la manera de fer possible el funcionament d'aquest en un sentit democràtic, per a evitar en endavant actes contra la normalitat constitucional i el dret de gent, com en el cas de les deportacions a Fernando Poo.

Des d'aquest moment començaren les interrupcions per part d'elements pertorbadors que havien entrat al local darrerament, i que sembla ja havien estat expulsats abans del míting que el Partit Socialista celebrava a la mateixa hora al Palau de la Metallúrgia.

Entre els que interromprien n'hi havia que demanaven controvèrsia. La presidència canvià impressions i ho acceptà.

Un orador espontani dirigí uns breus paraules, demanant a tot el proletariat pel front únic revolucionari.

Seguidament féu ús de la paraula el diputat a Corts senyor Ortega i Gasset, que davant l'actitud d'alguns que restaven al local en actitud pertorbadora, féu una breu història de tota la seva vida política, afegint l'estranyesa que li causava que essent ell un dels pocs que s'havien oposat a les deportacions, vinguessin a pertorbar aquell acte homes que diuen defensar els ideals del proletariat.

L'orador explicà ben detalladament l'actitud del Partit i la d'ell personalment a les Corts.

En distints passatges, el senyor Ortega i Gasset fou llargament aplaudit per la majoria dels assistents a l'acte.

Abans de començar de parlar el Diputat senyor Botella Asensio, un altre orador espontani, amb el permís de la Presidència, dirigí la paraula, també defensant el front únic revolucionari.

El senyor Botella Asensio, començà dient que lamentava aquelles interrupcions de què era objecte, perquè en aquelles hores tot Espanya s'assabentaria que la democràcia de Barcelona no deixava parlar a Botella Asensio, l'enemic més gran que ha tingut el Govern per llur actuació conservadora.

De mica en mica l'orador s'imposà, i les seves frases, oportunitats, de gran polemista, feien callar els interruptors, que anaven abandonant el local.

Ens fa tristesa — continuà — que els treballadors, amb aquesta actitud intransigent i absurda contra els únics homes que els han defensat al Parlament i als mítings, venguen a dar la raó als homes de l'actual Ministeri.

Una forta ovació esclatà en acabar el parlament del senyor Botella Asensio, i seguidament el doctor Rossell, donà per acabat l'acte.

Un cop els oradors havien abandonat l'estrada i el públic anava sortint del local, un individu improvisà un discurs, que fou interromput per l'entrada de la guàrdia d'assalt, la qual practicà les detencions de dos individus que s'havien distingit en llur actitud provocadora.

Durant el míting es detingueren per la policia Manuel Muñoz i Dia, de trenta-quatre anys, paleta, i Gabriel Reguera i González, també de trenta-quatre anys, jornalier.

Ambdós militen en la C. N. T., i pretenien adreçar la paraula durant la celebració del míting i pertorbar el seu bon ordre.

Els dos quedaren als calabossos de la Prefectura.

El banquet als senyors Ortega i Gasset i Botella Asensio

A les dues de la tarda, els diputats radicals socialistes foren obsequiats amb un dinar al Restaurant Sport, ofert pel Partit.

Als postres dirigí la paraula el doctor Rossell, el qual digué que allò succeït al matí es repetirà gairebé en tots els actes que se celebren a Catalunya. La proclamació exemplar de la República va fer creure que tot hauria automàticament quedat resolt.

Parlà que la República es trobà amb un problema religiós, un de social i un de nacional, que ha d'ésser resolt harmonicament, d'acord amb el voler de la majoria.

Afegeí que les eleccions vinents, més que polítiques, seran religioses, perquè la República no ha estat valenta.

Parlà dels catalans naturals i d'adopció. Diu que Catalunya ha de registrar-se amb omnímoda voluntat.

Els parlamentaris, al seu entendre, han de mirar si l'Estatut té res contrari a la Constitució, i si no hi té res en contra, no tenen més remei que aprovar-lo.

A continuació parlà el senyor Ortega i Gasset, que fa seves, les paraules del doctor Rossell. El Partit Radical Socialista — afegeix — en el problema català té una àmplia comprensió.

L'orador considera que cada regió o nació ha de tenir una autonomia completa. Diu que els pobles són com un sistema planetari, en els quals, els astres giren al voltant d'un. L'única limitació és que l'un no limiti la llibertat dels altres.

El Partit Radical Socialista de Catalunya vol ésser un gran partit català, netament català.

Acabà dient que ells respecten el fet català en tota la seva profunditat, intensitat i integritat.

El senyor Botella començà recordant que ell formà part de la comissió constitucional, i que no ha d'afegir res en la seva actitud respecte l'Estatut de Catalunya.

Sense ésser un servent incondicional de Catalunya — afegeí —, he estat l'amic més lleial de les vostres aspiracions.

Digué que ell és partidari de la llibertat de regir-se que tenen els pobles, sense cap altra limitació que les exigències de la vida en comú.

Respecte al nostre punt de vista, però, voldria que lliguéssim el nostre concepte a un tipus comú de cultura i civilització.

Recorda que formant part de la comissió d'Estats, que els catalans varen voler apropar-se del Pacte de Sant Sebastià, l'orador va afrontar-se amb el senyor Lluhi i li va dir que invocava el Pacte era resuscitar la política de camarilles, i limitar la sobirania de les Corts.

El senyor Botella, demés, parlà del problema religiós, polític i de la llei del divorci.

Diu que ells estaven d'acord amb el Partit Radical Socialista, abans de prendre aquest el Poder, però ara no. De no variar de ruta la minoria apel·larien al Partit on sigui i com sigui.

Els oradors foren molt aplaudits. S'acabà l'acte prop de les cinc de la tarda.

El senyor Botella se'n torna cap a Madrid

Anit sortí en l'express cap a Madrid el diputat a Corts senyor Botella Asensio.

Full Oficial del Dilluns de Barcelona

AVÍS D'ADMINISTRACIÓ

Per a tota mena d'encàrrecs, liquidacions i consultes d'ordre administratiu, les hores de despatx queden fixades tots els dies feiners, de 10 a 1 del matí, excepte els dilluns i dissabtes

Montalegre, 5

Telèfon 24770

A LA BARRIADA DEL POBLET

Inauguració oficial del nou estatge del Casal d'Esquerres

Francesc Macià, nomenat President del Casal, és acullit amb entusiastes demostracions

Amb motiu de celebrar el Casal d'Esquerres de la barriada del Poblet la inauguració oficial del seu nou estatge, tingué lloc ahir, a l'esmentat Casal, un xampany d'honor que, ultra donar ocasió a què es demostrés, encara una vegada, l'amor que senten les classes humils envers Francesc Macià, símbol dels ideals que abandonen la Catalunya d'ara, constituït per a l'Esquerra Republicana de Catalunya, a la qual està adherida el Casal, un brillant acte de propaganda d'aquiescència.

El President de la Generalitat ocupà la presidència de l'acte, que començà a dos quarts de dues de la tarda. Seien a la seva dreta el president del Casal, senyor Ramon Junyent, la senyoreta Dolores Bargalló, el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol; el diputat a Corts senyor Riera i Puntí i el diputat a la Generalitat senyor Pujol i Font. A l'esquerra hi tenia la senyoreta Maria Teresa Gihbert, el senyor Roc Boronat, el diputat a la Generalitat senyor Farreras Duran i el secretari de la Presidència de la Generalitat senyor Alavedra.

El saló on es donà el xampany estava atapeït de gent. Hi havia moltes senyores.

Les nenes Eva Figueras, Carme Asín i Blanca Rull feren ofrena al senyor Macià d'un gran ram de flors, en nom de l'element jove de l'entitat. «Volguem acceptar, honorable President — digué la nena Blanca Rull —, aquest ramell de flors que amb tant d'afecte us oferim, i volguem també veure en la joventut d'aquest Casal un altre conjunt de flors novelles, impregnades d'amor a Catalunya, que escamparan llur fragància al vostre redós».

Seguidament es pronunciaren discursos. Parlaren el senyor Pujol i Font, les senyoretes Bargalló i Gihbert, el senyor Gassol, el senyor Riera i Puntí, el senyor Junyent i el President de la Generalitat. El senyor Pujol i Font féu observar el mèrit que té el Casal d'ésser bastit per obrers de totes les regions ibèriques, que conviven allí sota l'ideal comú de llibertat i catalanitat. La senyoreta Bargalló recomanà als assistents que no deixin refredar mai el caliu d'entusiasme que hi ha actualment al Casal. La senyoreta Gihbert.

bert remarcà que el sentiment liberal de Catalunya s'ha estès, per obra i gràcia de Francesc Macià, a tota la Ibèria, puix que, en ésser proclamada la República a Barcelona, fou quan realment la monarquia espanyola rebé el cop decisiu. El senyor Gassol expressà el seu desig que el Casal d'Esquerra del Poblet sigui el lloc on trobin acollida tots els homes lliures de la barriada, a l'escalf dels sentiments de justícia, de germanor i d'humanitat que defensa i ha defensat sempre aquest gran sembrador d'ideal que és Francesc Macià. El senyor Riera i Puntí assenyalà l'eficàcia de l'exili de Francesc Macià per a la causa de Catalunya. I el senyor Junyent trameté, en breus paraules, al senyor Macià, un permami de nomenament de President efectiu de l'entitat.

El senyor Macià manifestà la joia que sentia en trobar-se entre mig de gent obrera. Els obrers — digué — ho mereixen tot; si l'Estat i el Govern volen fer una veritable obra liberal i democràtica, hauran d'atendre, amb especial atenció, les reivindicacions justes dels treballadors. La depressió moral s'ha apoderat de mi — afegí — només quan els obrers s'han declarat descontents de nosaltres; m'he sentit llavors l'ànim deprimat perquè la censura ha estat injusta, car a mi la consciència no m'ha acusat de res. No he enganyat mai, ni enganyo a ningú. He estat sempre el mateix.

El President de la Generalitat continuà, en termes on la sinceritat traspuava a cada instant, fent l'apologia de la classe obrera, incitant-la a què contribuís a què augmenti, en bé d'ella mateixa i de tots, la riquesa moral i material de la pàtria. Expressà després el seu convenciment que l'Estatut de Catalunya no serà alterat en res que sigui essencial, i exposà els avantatges de tots els ordres que ens ha de reportar una volta aprovat.

Acabà el senyor Macià fent una crida a tots els catalans perquè, en aquests moments decisius, hi hagi unitat, per tal que les nostres desavinences no portin perjudici a la causa per la qual tots, des de tant de temps, venim treballant.

El senyor Macià fou ovacionat, i l'ovació es perllongà al carrer, fins que l'auto del President es perdé de vista.

AL POBLE NOU

Miting de propaganda nacionalista

Al Centre Catalanista Republicà del Poble Nou se celebrà, ahir, un miting de propaganda nacionalista, organitzat per la Joventut Catalanista Republicana de Barcelona, amb la cooperació de la Joventut d'aquella barriada.

Presidí l'acte el senyor Josep Maria Murà. Digué que es congratulava de l'actuació de la Joventut Catalanista en aquests moments tan transcendents per a Catalunya, tot afegint que les joventuts no deuen ni poden sentir-se res més que catalanes.

Enric Bisbal, digué que, com a democràtes que són, rebutjaven, les Joventuts Catalanistes Republicanes de Barcelona, tota mena de coaccions, i que feien, per tant, constar llur protesta per haver estat ordenat, el dia de la festa commemorativa de la proclamació de la República, els cartells que al·ludien la proclamació de la República catalana.

Bonaventura Arissó féu una crida a tots els catalans, per tal que estiguin a punt en aquests moments de lluita; afegí que ningú no té dret a mostrar-se passiu, i que l'actuació ha de tenir per fita l'aconsegüiment de la llibertat integral de Catalunya.

La senyora Teresa Lloré de Cases féu remarcar també a les joventuts catalanistes que els moments són d'activitat i de lluita.

Es referí a l'Estatut, i diu que li sembla molt malament que encara hi hagi catalans que no es preocupin com cal de les nostres coses. Que tothom pensi, digué finalment, que Catalunya ha d'ésser i pot ésser lliure, i que tothom tingui present que aquesta llibertat ha de servir per estrènyer més i més l'amor de tots els catalans envers els altres pobles d'Espanya.

El senyor Surós parlà també de l'Estatut, i en referir-se que mentre a uns els sembla molt, el que a altres els sembla poc el que s'a'torga, diu que aquesta divergència no té cap importància, puix que cap poder no pot privar Catalunya de fer ús de la seva voluntat.

S'ocupà dels obrers sense feina que hi ha a Barcelona. Aconsella la joventut que no es deixi portar per dretes ni per esquerres, i que mantingui sempre ferm un sol ideal: l'ideal de la completa llibertat de Catalunya.

Miquel Gil i també història de la ideologia que defensen les joventuts catalanistes, i diu que no els és nou el principi de la llibertat de Catalunya, puix que ho han predicat sempre; àdhuc en mig de totes les persecucions i de tots els atropellaments.

Requerix el jovent català perquè ingressi als rengles de la Joventut Catalanista Republicana, i finalment fa l'afirmació que cap problema obrer quedarà sense solució dins la Catalunya lliure.

Joaquim Casamitjana es felicita que a la barriada del Poble Nou

hagi començat una creuada de catalanitat, molt més d'estimar perquè és una barriada eminentment obrera. Nega que el nacionalisme vagi contra els obrers; contra aquesta tesi assegura que els nacionalistes fan seves les aspiracions del proletariat, però del proletariat que desitja la reconstrucció de la nostra riquesa econòmica, no la seva dissolució i ruïna.

S'ocupa encara de l'Estatut. Diu que no reflecteix la voluntat de Catalunya, puix que cal propugnar per una llibertat total i absoluta.

Conferència de Victori Blasco

L'organització social en el passat i el que ha d'ésser en l'avenir

Ahir, a dos quarts de set de la tarda, el senyor Victori Blasco, donà, amb nombrosa concurrència, la seva conferència anunciada, a la Sala d'actes de la Casa Central del Partit Republicà Radical Socialista.

Presidí l'acte el senyor Ramon Casals, el qual féu la presentació del conferenciant.

Aquest desenvolupà el tema «L'organització social en el passat i el que ha d'ésser en l'avenir».

L'orador féu una documentada recensió de les diferents estructures socials que s'han succeït en la història. Analitzà l'època de l'esclavatge en les civilitzacions grega i romana i de l'intent comunista d'Espartacus. Estudià el concepte social de Plató i el de Tomás Moro.

Tractà del traspass social de l'esclavatge al salvatge i de la importància que en aquest canvi tingué el cristianisme.

Parlà després del canvi del servei al proletariat simbolitzat per l'èpica gesta de la Revolució Francesca.

A continuació analitzà la naixença de les doctrines proletàries amb les seves tres idees bases: socialisme, comunisme i anarquisme. Digué, malgrat que els comunistes es facin seu l'apostolatge de Marx, aquest és socialista.

Parlà de Rússia, i es detingué extensament en les figures de Lenin i Stalin, i digué que de tot el que es diu de Rússia cal agafar-ne un prudent terme mig. És innegable — digué — que, malgrat que el comunisme està ple de llacunes, Lenin aconseguí assentar les bases d'una nova civilització.

L'orador afirmà que estan la civilització capitalista en liquidació, el perverni és del socialisme. El que cal és marxar al ritme del temps i de les circumstàncies.

Acabà fent un panorama del que serà Espanya el dia de demà amb una agricultura collectivitzada i una gran indústria nacionalitzada en profit del treballador.

L'orador fou molt aplaudit i felicitat.

CATALUNYA

Banquet de les entitats gremials

Terrassa, 17. — Organitzat per les entitats gremials d'aquesta població, se celebrà, ahir, al matí, un acte d'homenatge al diputat a Corts i secretari general de la Confederació Gremial Espanyola, Josep Ayats i Surribas; al president de l'Agrupació de Cafès, Tavernes i similars de Barcelona, senyor Bartomeu Amigó i Ferreres, i a l'advocat Francesc Aldaz i Leyun, en agraïment pels treballs recentment realitzats pels esmentats senyors en profit d'unes aspiracions d'interès per a totes les classes agrariades.

Després d'una detinguda visita al Sindicat Comercial i Industrial de Terrassa i a la Societat d'Assegurament Terrassenca, els esmentats senyors es traslladaren a la veïna població de Sant Llorenç de Munt, on foren obsequiats amb un banquet. Es pronunciaren discursos d'elogi pels homenajats, els quals respongueren agraïment els actes celebrats en llur honor.

Conferència del doctor Moragues

Lleida, 17. — Al local de Joventut Republicana ha tingut lloc, avui, una conferència a càrrec del doctor Moragues, de Barcelona. Tractà, la conferència, de «La Mutualitat esportiva de Catalunya».

Hi assistí nombros públic, entre el que predominava l'element esportiu, el qual aplaudí el conferenciant per la seva brillant dissertació.

La propaganda de l'Esquerra Catalana

Lleida, 17. — Seguint la campanya de propaganda iniciada a la província de Lleida, l'Esquerra Catalana ha organitzat avui dos mitings de propaganda dels seus ideals. Un d'ells s'ha celebrat, al matí, a Tremp, i l'altre, a la tarda, a Pobla de Segur.

Aneren, per tal de prendre-hi part, el president de la Joventut Republicana de Lleida, senyor Josep Maria Aznárez; el comissari de la Generalitat de Catalunya i diputat per Lleida, senyor Epifani Bellí, i el diputat a Corts per aquesta província, senyor Humbert Torres i Barberà.

Denúncia per homicidi

Lleida, 17. — Ha estat rebut al Govern civil un escrit de la Inspecció de Vigilància de Salari (Vall d'Aran), en el qual es trameta una denúncia per assassinat frustrat presentada pel veí de Mongarri, Pere Sumastres, contra el seu veí Nani Pava. Aquell l'acusà d'haver-li disparat tres trets de pistola, sense fer-li, però, cap mal.

Dimissió

Lleida, 17. — Per discrepàncies sorgides amb els socis, ha presentat la dimissió la Junta directiva del Casino Principal. Els motius de la dimissió es basen en què nombrosos socis de la dita entitat veïen amb disgust que el dia 14 d'abril, dia de la festa nacional, no onèix cap bandera en el sudit Casino, i exterioritzaren llur protesta en un escrit, el qual lliuraren a la Junta directiva.

Les festes de l'aniversari de la República

Tarragona, 17. — Tarragona ha celebrat avui l'últim dia de festes que han tingut lloc en aquesta capital en commemoració del primer aniversari de la República organitzades per l'Ajuntament.

Al matí, a les deu, s'ha celebrat una cursa ciclista, reservada als de tercera categoria i noïts, amb un recorregut de 30 kms. A les onze, els cos de bombers d'aquesta ciutat, en presència de les autoritats i nombros públic, ha efectuat un simulacre d'incendi del Teatre de Tarragona. Els exercicis dels bombers agradaren molt al públic, el qual els ovacionà. A les dotze, a l'Ajuntament hi ha hagut recorregut popular; l'han presidit el governador de la província, senyor Nogues i Comet i l'alcalde, senyor Llobet; han desfilat les autoritats, cos consular, comerç, indústria, representants de totes les entitats i el poble en general, en gran nombre, testimoniament així la seva fervorosa adhesió al règim.

A la tarda, a les quatre, ha tingut lloc, a la muntanya de l'Oliviera, la inauguració oficial d'un nou abastament d'aigua. Hi han assistit les autoritats i un públic nombros.

L'alcalde senyor Llobet ha pronunciat un discurs fogós, posant de manifest el que significava per Tarragona la solució d'aquest problema, que els Ajuntaments del passat règim, durant més de trenta anys, no pogueren o no volgueren resoldre.

Els nens de la beneficència que assistiren a l'acte foren obsequiats amb un berenar.

Després, es va encendre un artístic castell de focs artificials japonesos i s'enlairen nombrosos globus grocoterons.

Com a fi de festa o aquesa acte, la cobla Tarragona interpretà un escollit programa de sardanes, que foren ballades per la gent jove.

A les nou de la nit, a la Rambla del 14 d'abril, es disparà una traca, que recorria tota la via central de l'esmentat passeig.

Durant els quatre dies que han durat les festes, l'Ajuntament repartí bons als pobres de la localitat.

MADRID

El ministre d'Obres públiques

Madrid, 17. — El ministre d'Obres públiques passà part del matí al seu despatx oficial del Ministeri, conferenciant després extensament amb el director general d'Obres Hidràuliques, i l'enginyer senyor Riego. Estudiaren detingudament el pla d'Obres Hidràuliques que, d'acord amb la llei darrerament votada a les Corts, ha d'executar-se al Guadalmellat i vall inferior del Guadalquivir. Per a la més ràpida execució de les obres caldrà destinar un nombre considerable d'enginyers encarregats de realitzar els corresponents estudis. El pla consisteix en l'anivellació de terres, apartat de séquies i traçat de vies de comunicació.

També tractaren del pla complet de treball en les províncies compresas en la llei de 28 d'agost últim, o sigui en aquelles per les quals es volia un crèdit a les Corts amb destinació a minvar l'atur obrer.

El senyor Prieto es mostrà molt satisfet de l'èxit de les festes celebrades amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República. La satisfacció del ministre es basa en què aquestes festes s'han celebrat amb gran brillantor i sense el més lleu incident, malgrat l'enorme concurrència que hi assistí.

La caga i la pesca

Madrid, 17. — El director de Muntanyes, Caga i Pesca, senyor Salmeron, ha declarat que té en estudi l'avantprojecte de llei de caga i pesca. La llei s'orienta en sentit democràtic, per tal que, sense prescindir dels vedats, puguin aprofitar-se de la caga i pesca els pobles en general.

La Federació Nacional d'Enginyers

Madrid, 17. — A les deu del matí, al saló d'actes del Cercle de la Unió Mercantil, prengueren les seves tasques l'Assemblea de la Federació Nacional d'Enginyers, i es prengueren els següents acords:

1.º Sobre la ponència vuitena que la Federació Nacional d'enginyers, sollicità dels poders públics que tot projecte industrial patrocini el control per l'Estat, quedí lliure d'impostos i gravàmens pel temps de cinc anys, a comptar de la seva inauguració. Això com a mitjà d'atraure els capitals actualment retrets.

2.º La Federació Nacional d'Enginyers acordà constituir laboratoris d'experimentació i anàlisi, privats, per als seus membres i per al servei d'aquests i darrerament de l'exterior. També crear una oficina tècnica per a l'execució de projectes en les mateixes condicions que els laboratoris.

3.º La Federació Nacional d'Enginyers acordà la conveniència de posseir domicili social propi, i a tal efecte, comissionà la directiva per tal que estudià un projecte d'edifici i contra-projecte econòmic, una vegada realitzat el qual, i abans de procedir a la seva execució, caldrà convocar junta general.

4.º S'acordà prosseguir els treballs d'organització del Congrés Internacional d'Enginyeria que s'inicià a París darrerament per indicació de la Societat de Tècnics d'Enginyers francesos.

5.º Hom facultà la directiva, per tal que, en moment oportú i al·legant el caràcter cultural de la Federació Nacional d'Enginyers, així com la cooperació decisiva que els seus elements presten a la prosperitat nacional, sollicitin al Govern una subvenció que permeti empenyer amb més eficàcia aquests propòsits. Posteriorment se celebrà junta general, procedint-se a elegir junta directiva, que fou la següent: President, Antoni Valverde; vicepresidents, Monico Sánchez i Ferran Martínez i Coronel; secretari, Angel Martín; sots-secretaris, Ramon Enric de Salamanca i Diego de la Cruz; tesorers, Agustí Rodrigo, i comptador, Salustia Mas. Com a vocals figuraren Josep Gramago, Jeronim Losada, Andreu Evelino de Goltia i Joaquim d'Isturialde.

A les dues de la tarda se celebrà un dinar íntim al Cercle de la Unió Mercantil, i a les quatre, al Palau de la Premsa, una sessió científica, a càrrec de l'enginyer Monico Sánchez, en acabar la qual el senyor Valverde, president de la Federació, pronuncià breus paraules, dolent-se que els poders públics no hagin enviat cap representació a l'acte de clausura com havien ofert.

La «Gasetta»

Madrid, 17. — La Gasetta publica la llei dispensant a la vila de Sitges de totes les despeses per timbre i drets reals inherents al llegat testamentari de Santiago Rosinyol.

Publica també una Ordre desestimant la petició de l'Institut de Manresa proposant el senyor Josep Martínez i Aguado per a la Secció preparatòria d'ingrés de l'esmentat centre.

El viatge d'un ministre

Madrid, 17. — Anit sortí cap a Ginebra, en l'express d'Hendaia, el ministre del Treball, senyor Largo Caballero. Fou acomiadat per l'alt personal del seu Departament.

Societats corals que retornen a llur procedència

Madrid, 17. — Aquest matí han sortit cap a llurs poblacions respectives els orfeons de Sant Sebastià, Bilbao i Pamplona. Anà a acomiadar-los el ministre d'Obres públiques, senyor Indalecio Prieto, el qual obsequià les senyoretes orfeonistes amb artístiques polveres.

Els orfeonistes se n'anaren molt

contents del resultat artístic de l'excursió i de les atencions que han rebut durant llur estada a Madrid. Així ho han testimoniats els mestres directores i les Juntes directives dels orfeons. També feren patent llur satisfacció al President de la República, en la llotja que ocupava durant el concert a la Plaça de Braus.

En posar-se en marxa el tren, els orfeonistes donaren visques a la República i a Indalecio Prieto.

Rumor sensacional

Madrid, 17. — Aquesta nit ha circulat per Madrid un rumor que ha fet sensació. Sembla que el comandant Ramon Franco havia demanat autorització per a traslladar-se en un aparell a Villa Cisneros, per a comprovar algunes denúncies que han estat fetes respecte al tracte que hom dona als deportats. El Govern refusà de donar el corresponent permís, i hom assegura que el comandant Franco, que era a Múrcia, havia sortit en un aparell, dient que anava Madrid. Hom diu, però, que no ha arribat i hi ha qui creu que ha anat a Villa Cisneros.

No ha estat possible de comprovar aquest rumor, però tampoc no ha estat desmentit.

Conferències

València, 17. — El Col·legi d'Advocats d'aquesta capital ha organitzat un cicle de conferències. Com a primer conferenciant dissortà el senyor Joaquim Duadé, catedràtic de dret civil de la Universitat de Barcelona.

El nombros auditori que acudí a escoltar la seva brillant dissertació l'ovacionà amb entusiasme. A la facultat de Medicina, l'il·lustre catedràtic doctor Puyes dissortà sobre el tema «L'art de menjar i la ciència de l'alimentació».

El notari de Madrid senyor Azpitia, que porta a terme una campanya sobre la reforma agrària, dissortà a la Societat Patronal, sobre aquest tema.

Impugnà la reforma proposada pel Govern, tal com ho ha fet en altres indrets d'Espanya.

Ln vaga dels obrers electricistes

València, 17. — La vaga dels electricistes valencians segueix en el mateix estat, o sigui estacionària. Aquesta vaga comprèn quatre companyies productores de fluid elèctric que es fusionaren recentment, i que arran d'aquesta fusió acomiadaren alguns empleats i obrers; els altres se n'han fet solidaris.

La vaga dels obrers que treballaven al Salt de Millares, que pertany a la Societat Hidroelèctrica Espanyola, segueix igualment estacionària. S'han celebrat diferents conferències entre patrons i obrers, però sense arribar a un acord. Els obrers demanen un jornal mínim de 7'75 ptes., i els patrons en concedeixen 7'25.

Descontent entre els taxistes

València, 17. — Es diu que els taxistes d'aquesta capital es declaren en vaga per protestar contra l'augment del preu de la gasolina que els dificulta el negoci, segons ells ja prou encalimat.

El ministre de la Governació a Sevilla

Sevilla, 17. — En l'express del matí ha arribat, procedent de Madrid, el ministre de la Governació, senyor Casares Quiroga, acompanyat de la seva esposa. L'esperaven a l'estació el governador senyor Sol, l'alcalde, el general de la Divisió, el comandant de Marina i totes les altres autoritats, comissions de l'Exèrcit i la Marina, representacions de les Cambres de Comerç, Agricultura i de la Propietat. Hi havia, també, una comissió d'agricultors de Xereç de la Frontera.

Una companyia del Regiment n.º 9, amb bandera i música, reté honors al ministre. Les tropes foren revistades pel ministre, al qual acompanyaven les autoritats.

L'alcalde trameté un pom de flors a la mu'xer del senyor Casares Quiroga, en nom de la ciutat. El ministre saludà les autoritats. Que li foren presentades pel governador, i conversà breument amb algunes d'elles.

Acompanyat del senyor Sol, i en automòbil, es dirigí el ministre al Govern civil, on s'hospitalarà mentre duri la seva estada a Sevilla.

A les onze del matí, a la sala gran del Govern civil, se celebrà una recepció d'autoritats i representacions oficials. El ministre conversà amb algunes de les comissions, especialment amb la d'agricultors de Xereç de la Frontera. Aquests comissionats exposaren al ministre els problemes que hi ha plantejats a aquella població. La recepció fou molt brillant.

Després, el senyor Casares Quiroga rebé una representació de conductors de taxis i de camions, que exposaren al ministre la situació difícil de la indústria, per manca de negoci, dificultats que encara augmentaran amb la puja del preu de la benzina.

Els comissionats demanaren una moratòria per a pagar la patent nacional de circulació, i que siguin equiparats a llurs companys de Madrid i de Barcelona.

El ministre els contestà que aquestes peticions ja havien estat elevades al Govern pel governador de la província. Ell, per la seva banda, els prometia que posaria de la seva part tot el que podrà, per tal que els desigs dels comissionats tinguin plena i completa satisfacció.

Al migdia el ministre rebé els rioidistes i els digué que havia parlat amb el sots-secretari del Ministeri de la Governació, el qual li ha

Miting socialista al Palau de la Metal·lúrgia de la Exposició

Incidents.- Tres ferits i diverses detencions

Per a ahir, a les onze del matí, estava anunciat un miting al Palau de la Metal·lúrgia de la Plaça d'Espanya, organitzat per la Comissió Política del Partit socialista. Els oradors anunciats eren els senyors Josep Hugué, Dessideri Trilla i els diputats a les Corts Constituents senyors Cortes Alonso, Fermí Blázquez i Amós Sabrás.

Des de primera hora se situaren nombrosos grups a la Plaça Espanya i la font del Palau, esperant que es donés per iniciat l'acte.

Aquest començà a les onze en punt, amb bastanta concurrència. Presidí el senyor Companys, de la Federació Socialista, el qual, prèvia una presentació, cedí la paraula al senyor Hugué, també de la Federació Socialista de Barcelona.

En disposar-se aquest orador a adreçar la paraula als concursants, s'oïren alguns crits allusius a la tasca dels socialistes en el Govern. Alguns dels assistents intentaren replicar els pertorbadors. Se suscitaren violentes discussions, i alguns dels assistents s'agrediren. Llavors l'escandol fou formidable, i l'orador no aconseguí fer-se sentir ni pogué, doncs, dominar el tumulte.

Aquest prengué proporcions serioses. Es llançaren algunes pedres, i els contendents s'agrediren a cops de cadira, fins que entrà al local la guàrdia d'assalt i restablí l'ordre, efectuant unes cinc o sis detencions.

Del tumulte resultaren tres ferits, d'alguna consideració, i nombrosos contusions. Prop de l'entrada quedà a terra una grossa taca de sang.

Llavors, refeta la calma, l'orador començà el seu discurs, atacant durament els sindicalistes, per la seva intemperància i intransigència.

Parlà del que anomenà contradiccions ideològiques dels anarquistes, dient que dient-se organització de classe i proletaris, van a remolc precisament dels partits més desacreditats de la burgesia. Afegí que els anarquistes estan desautoritzats per atacar els defectes de la República, puix que, pogrunt fer-ho, no volgueren col·laborar a estructurar-la.

L'orador encara va ésser diverses vegades interromput per crits i petits incidents, que foren fàcilment dominats. Parlà a continuació el senyor Vila i Cuenca, secretari de la Federació Catalana. També atacà els sindicalistes amb violència i els retragué l'elecció dels «jabalies», petits burgesos.

En parlar de les deportacions a Bata, digué que foren fetes amb un gran sacrifici per part dels socialistes, perquè s'anunciava un cop d'Estat militar, provocat pels anarquistes al servei de la reacció. Digué que el cap i a la fi els deportats tornaran, però els que no tornaran són els socialistes assassinats a Bilbao.

via comunicat que la tranquil·litat era completa a tot Espanya.

Preguntat per uns periodistes, digué que venia a Sevilla en pla de turista, per a assistir a la fira i a l'ensens per a ocupar-se, amb la Comissió tècnica que es troba a la ciutat, a formalitzar les bases de treball que han de regir durant la vinent col·lita, per al millor aprofitament d'aquesta, que es presenta magnífica. Acabà expressant la seva gratitud per la gran rebuda de què ha estat objecte, i digué que mandrà a Sevilla fins a l'acabament de les fires.

A les dues de la tarda, el senyor Casares Quiroga, acompanyat de la seva esposa i del governador civil, anà al poble d'Alcalá de Guadaira, on dinà

AL PALAU DE PROJECCIONS

El miting de la Joventut de la Lliga Regionalista

Amb la més absoluta normalitat i amb gran assistència de públic, ahir, al matí, se celebrà l'anunciat miting d'afirmació catalanista organitzat per la Joventut, Secció Escolar i Secció de Dependència mercantil de la Lliga Regionalista.

L'acte es verificà al Palau de Projectacions dels Jardins de Montjuïc, i començà pocs minuts després de les onze.

Presidí el diputat a Corts i president de la Lliga, senyor Ramon d'Abadal. Ultra els oradors que havien de prendre part a l'acte, prengueren seient al costat del dit president, els senyors Pellicer, Segarra, Codolà, Campaña, Garriga Masó, Martí d'Andrés, Vendrell, Arnau Pons, Mulleres, Tomas, Teixidor, Agulló, de Torres, Agell, Delgar, Guasc, Bulart, Perelló i alguns altres que ara no recordem. Una gran bandera barrada feia de fons al seu presidencial.

Obert l'acte pel senyor Abadal, inicià els parlaments el senyor Rosend Perelló, estudiant de la S. E. de la Lliga. En el transcurs del seu discurs insistí perquè els estudiants es trasgessin del damunt aquesta fama, en part injusta, de gent baldera i aixelebrada que la popularitat els ha donat. Tal com és tradició en el si de la Lliga, cal que la classe estudiantina no es descenregui dels alts problemes de ciutadania, de la defensa del patrimoni de Catalunya.

Així, digné, aquest important sector contribuirà a fer que el catalanisme no sigui una cosa purament contemplativa, ans bé, plenament constructiva.

Fou molt aplaudit.

A continuació parlà el senyor Jaume Carrera i Freixa, també estudiant de la S. E. de la Lliga.

Després de fer una crítica de com és desvetllat l'interès del públic per crims, fets anecdòtics i altres coses sense importància, mentre la Premsa publica projectes de lleis i disposicions que tant afecten al nostre poble, incita a les joventuts catalanes a reaccionar davant d'aquest estat de coses i interessar-se pregonament per la cosa pública, pels afers de la vida política, sobretot ara, que la nostra pàtria es prepara a donar un gran pas vers les seves llibertats definitives. Així la capacitat del poble, per a dir la darrera paraula i saber seleccionar els bons governants, serà major.

Acabà el senyor Carrera i Freixa el seu discurs, glossant alguns paràgrafs del manifest fet públic darrerament per la Joventut del partit.

Igual com l'anterior orador merescut els aplaudiments de l'auditori.

Després pronuncià un abrandant i entusiàstic discurs el senyor Octavi Saltor, de la Joventut de la Lliga; discurs que fou interromput diverses vegades per fortes ovacions.

El senyor Saltor afirmà que la joventut catalana havia d'unir en la seva acció el seny i l'impetu, per tal de restar fidel a les virtuts rals i posseir la força decisiva en seguir les petjades dels homes que iniciaren la Renaixença nacional catalana, i als que la continuaren i la porten més enllà, adés i suara. A aquest efecte l'orador s'estengué fent un resum de l'obra portada a cap pels patricis Aribau, els fundadors dels Jocs Florals, Prat de la Ribera, Robert, Abadal, Agulló i senyora Bonamaison. Remarcà, també, el valor de l'obra social de Prat de la Ribera a favor del millorament de les classes productores, i acabà invitant els catalans a què es preparin a rebre amb la màxima dignitat i millor parament el gran infantament que significa la concessió de l'Estatut.

Al final del discurs també fou llargament aplaudit.

Seguidament s'aixecà a ocupar la tribuna el senyor Domènec Juncadella, dependent de banca.

Digué que l'acte tenia per principal objectiu fer una crida a la de-

pendència mercantil, per tal que ocupés una altra vegada, com era tradició en la Història de Catalunya, el lloc que li pertocava en la defensa dels nostres cars ideals. Al costat de l'esperit de previsió, de defensa social — afegí —, cal que els dependents de comerç i banca, posin tots els interessos de classe, però per damunt de tot han de sentir-se ciutadans de la nació catalana.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'ànima de Catalunya.

Després d'insistir respecte a la conveniència d'afirmar el sentit de catalanitat, digué que a la Lliga no era cert que hi cabés tothom: Hi caben tots els estaments, totes les classes, però no hi caben aquells que no són cent per cent de catalanistes.

El senyor Roda acabà adreçant-se als escolars, als dependents i a la joventut tota per a seguir treballant sota el lema: «La meua pàtria és allà on ressona la meua llengua».

L'auditori l'aplaudí entusiàsticament.

Clogué els parlaments el senyor Armand Carabén, també de la Joventut. Aquest féu una defensa de l'obra realitzada per la Lliga i dels procediments polítics — evolucionisme, intervencionisme — usats per aquest partit. Abduí l'actuació dels altres partits, acusant-la de confusió i d'haver produït una onada de pessimisme.

Digué que considerava més interessant la sort que pogués tenir entre nosaltres l'Estatut que no pas la que pugui tenir a Madrid.

Fora molt de dolbre — declarà — que quan vingué l'Estatut ens trobéssim encara discutint qui és més republicà i més catalanista. Podria molt ben succeir, aleshores, que el govern del nostre poble anés a parar a mans dels que no són ni catalanistes, ni republicans.

El senyor Carabén, després de dir que el que cal fer és humanitzar, democratitzar les nostres diferències polítiques, acabà el seu discurs adreçant-se a la dependència mercantil, perquè persistís mantenint la seva tradició accentuadament païral.

Una perllongada ovació fou el punt final de l'acte que acabem de ressenyar.

En el transcurs del discurs d'un dels primers oradors, com sigui que a fora, davant el Palau de la Metallúrgia, la policia donava una carrega per a dissoldre uns grups que havien anat a pertorbar el miting del Partit Socialista, es refugiaren dins el Palau de Projectacions alguns individus.

Així produí una lleugera alarma entre els assistents al miting de la Lliga. La cosa no trascendí, però, i el públic a peu dret s'asserasà a si mateix amb aplaudiments i recomanacions de calma.

Després de possibles mutilacions de l'Estatut, i que aquests diputats mantinguin a la Diputació el mateix criteri que han de sostenir els diputats a Corts; que cap afiliat a la U. S. C. no pot pertànyer a cap altre partit polític; protestar de tota llei que permeti fer deportacions, i demanar que tots els detinguts siguin jutjats d'acord amb els lleis ordinàries; que els diputats del Partit a les Constituents s'oposin a tot projecte de monopoli de la radiodifusió, i en el cas d'ésser acordat aquest monopoli, propugnin pel dret de Catalunya a regular lliurement aquesta matèria; i celebrar arreu de Catalunya la diada del primer de maig amb gran esplendor.

També fou nomenada una ponència sindical, i es prengueren altres acords de règim intern.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'ànima de Catalunya.

Després d'insistir respecte a la conveniència d'afirmar el sentit de catalanitat, digué que a la Lliga no era cert que hi cabés tothom: Hi caben tots els estaments, totes les classes, però no hi caben aquells que no són cent per cent de catalanistes.

El senyor Roda acabà adreçant-se als escolars, als dependents i a la joventut tota per a seguir treballant sota el lema: «La meua pàtria és allà on ressona la meua llengua».

L'auditori l'aplaudí entusiàsticament.

Clogué els parlaments el senyor Armand Carabén, també de la Joventut. Aquest féu una defensa de l'obra realitzada per la Lliga i dels procediments polítics — evolucionisme, intervencionisme — usats per aquest partit. Abduí l'actuació dels altres partits, acusant-la de confusió i d'haver produït una onada de pessimisme.

Digué que considerava més interessant la sort que pogués tenir entre nosaltres l'Estatut que no pas la que pugui tenir a Madrid.

Fora molt de dolbre — declarà — que quan vingué l'Estatut ens trobéssim encara discutint qui és més republicà i més catalanista. Podria molt ben succeir, aleshores, que el govern del nostre poble anés a parar a mans dels que no són ni catalanistes, ni republicans.

El senyor Carabén, després de dir que el que cal fer és humanitzar, democratitzar les nostres diferències polítiques, acabà el seu discurs adreçant-se a la dependència mercantil, perquè persistís mantenint la seva tradició accentuadament païral.

Una perllongada ovació fou el punt final de l'acte que acabem de ressenyar.

En el transcurs del discurs d'un dels primers oradors, com sigui que a fora, davant el Palau de la Metallúrgia, la policia donava una carrega per a dissoldre uns grups que havien anat a pertorbar el miting del Partit Socialista, es refugiaren dins el Palau de Projectacions alguns individus.

Així produí una lleugera alarma entre els assistents al miting de la Lliga. La cosa no trascendí, però, i el públic a peu dret s'asserasà a si mateix amb aplaudiments i recomanacions de calma.

Després de possibles mutilacions de l'Estatut, i que aquests diputats mantinguin a la Diputació el mateix criteri que han de sostenir els diputats a Corts; que cap afiliat a la U. S. C. no pot pertànyer a cap altre partit polític; protestar de tota llei que permeti fer deportacions, i demanar que tots els detinguts siguin jutjats d'acord amb els lleis ordinàries; que els diputats del Partit a les Constituents s'oposin a tot projecte de monopoli de la radiodifusió, i en el cas d'ésser acordat aquest monopoli, propugnin pel dret de Catalunya a regular lliurement aquesta matèria; i celebrar arreu de Catalunya la diada del primer de maig amb gran esplendor.

També fou nomenada una ponència sindical, i es prengueren altres acords de règim intern.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'ànima de Catalunya.

Després d'insistir respecte a la conveniència d'afirmar el sentit de catalanitat, digué que a la Lliga no era cert que hi cabés tothom: Hi caben tots els estaments, totes les classes, però no hi caben aquells que no són cent per cent de catalanistes.

El senyor Roda acabà adreçant-se als escolars, als dependents i a la joventut tota per a seguir treballant sota el lema: «La meua pàtria és allà on ressona la meua llengua».

L'auditori l'aplaudí entusiàsticament.

Clogué els parlaments el senyor Armand Carabén, també de la Joventut. Aquest féu una defensa de l'obra realitzada per la Lliga i dels procediments polítics — evolucionisme, intervencionisme — usats per aquest partit. Abduí l'actuació dels altres partits, acusant-la de confusió i d'haver produït una onada de pessimisme.

Digué que considerava més interessant la sort que pogués tenir entre nosaltres l'Estatut que no pas la que pugui tenir a Madrid.

Fora molt de dolbre — declarà — que quan vingué l'Estatut ens trobéssim encara discutint qui és més republicà i més catalanista. Podria molt ben succeir, aleshores, que el govern del nostre poble anés a parar a mans dels que no són ni catalanistes, ni republicans.

El senyor Carabén, després de dir que el que cal fer és humanitzar, democratitzar les nostres diferències polítiques, acabà el seu discurs adreçant-se a la dependència mercantil, perquè persistís mantenint la seva tradició accentuadament païral.

Una perllongada ovació fou el punt final de l'acte que acabem de ressenyar.

En el transcurs del discurs d'un dels primers oradors, com sigui que a fora, davant el Palau de la Metallúrgia, la policia donava una carrega per a dissoldre uns grups que havien anat a pertorbar el miting del Partit Socialista, es refugiaren dins el Palau de Projectacions alguns individus.

Així produí una lleugera alarma entre els assistents al miting de la Lliga. La cosa no trascendí, però, i el públic a peu dret s'asserasà a si mateix amb aplaudiments i recomanacions de calma.

Després de possibles mutilacions de l'Estatut, i que aquests diputats mantinguin a la Diputació el mateix criteri que han de sostenir els diputats a Corts; que cap afiliat a la U. S. C. no pot pertànyer a cap altre partit polític; protestar de tota llei que permeti fer deportacions, i demanar que tots els detinguts siguin jutjats d'acord amb els lleis ordinàries; que els diputats del Partit a les Constituents s'oposin a tot projecte de monopoli de la radiodifusió, i en el cas d'ésser acordat aquest monopoli, propugnin pel dret de Catalunya a regular lliurement aquesta matèria; i celebrar arreu de Catalunya la diada del primer de maig amb gran esplendor.

També fou nomenada una ponència sindical, i es prengueren altres acords de règim intern.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'ànima de Catalunya.

Després d'insistir respecte a la conveniència d'afirmar el sentit de catalanitat, digué que a la Lliga no era cert que hi cabés tothom: Hi caben tots els estaments, totes les classes, però no hi caben aquells que no són cent per cent de catalanistes.

El senyor Roda acabà adreçant-se als escolars, als dependents i a la joventut tota per a seguir treballant sota el lema: «La meua pàtria és allà on ressona la meua llengua».

L'auditori l'aplaudí entusiàsticament.

Clogué els parlaments el senyor Armand Carabén, també de la Joventut. Aquest féu una defensa de l'obra realitzada per la Lliga i dels procediments polítics — evolucionisme, intervencionisme — usats per aquest partit. Abduí l'actuació dels altres partits, acusant-la de confusió i d'haver produït una onada de pessimisme.

Digué que considerava més interessant la sort que pogués tenir entre nosaltres l'Estatut que no pas la que pugui tenir a Madrid.

Fora molt de dolbre — declarà — que quan vingué l'Estatut ens trobéssim encara discutint qui és més republicà i més catalanista. Podria molt ben succeir, aleshores, que el govern del nostre poble anés a parar a mans dels que no són ni catalanistes, ni republicans.

El senyor Carabén, després de dir que el que cal fer és humanitzar, democratitzar les nostres diferències polítiques, acabà el seu discurs adreçant-se a la dependència mercantil, perquè persistís mantenint la seva tradició accentuadament païral.

Una perllongada ovació fou el punt final de l'acte que acabem de ressenyar.

En el transcurs del discurs d'un dels primers oradors, com sigui que a fora, davant el Palau de la Metallúrgia, la policia donava una carrega per a dissoldre uns grups que havien anat a pertorbar el miting del Partit Socialista, es refugiaren dins el Palau de Projectacions alguns individus.

Així produí una lleugera alarma entre els assistents al miting de la Lliga. La cosa no trascendí, però, i el públic a peu dret s'asserasà a si mateix amb aplaudiments i recomanacions de calma.

Després de possibles mutilacions de l'Estatut, i que aquests diputats mantinguin a la Diputació el mateix criteri que han de sostenir els diputats a Corts; que cap afiliat a la U. S. C. no pot pertànyer a cap altre partit polític; protestar de tota llei que permeti fer deportacions, i demanar que tots els detinguts siguin jutjats d'acord amb els lleis ordinàries; que els diputats del Partit a les Constituents s'oposin a tot projecte de monopoli de la radiodifusió, i en el cas d'ésser acordat aquest monopoli, propugnin pel dret de Catalunya a regular lliurement aquesta matèria; i celebrar arreu de Catalunya la diada del primer de maig amb gran esplendor.

També fou nomenada una ponència sindical, i es prengueren altres acords de règim intern.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'ànima de Catalunya.

Després d'insistir respecte a la conveniència d'afirmar el sentit de catalanitat, digué que a la Lliga no era cert que hi cabés tothom: Hi caben tots els estaments, totes les classes, però no hi caben aquells que no són cent per cent de catalanistes.

El senyor Roda acabà adreçant-se als escolars, als dependents i a la joventut tota per a seguir treballant sota el lema: «La meua pàtria és allà on ressona la meua llengua».

L'auditori l'aplaudí entusiàsticament.

Clogué els parlaments el senyor Armand Carabén, també de la Joventut. Aquest féu una defensa de l'obra realitzada per la Lliga i dels procediments polítics — evolucionisme, intervencionisme — usats per aquest partit. Abduí l'actuació dels altres partits, acusant-la de confusió i d'haver produït una onada de pessimisme.

Digué que considerava més interessant la sort que pogués tenir entre nosaltres l'Estatut que no pas la que pugui tenir a Madrid.

Fora molt de dolbre — declarà — que quan vingué l'Estatut ens trobéssim encara discutint qui és més republicà i més catalanista. Podria molt ben succeir, aleshores, que el govern del nostre poble anés a parar a mans dels que no són ni catalanistes, ni republicans.

El senyor Carabén, després de dir que el que cal fer és humanitzar, democratitzar les nostres diferències polítiques, acabà el seu discurs adreçant-se a la dependència mercantil, perquè persistís mantenint la seva tradició accentuadament païral.

Una perllongada ovació fou el punt final de l'acte que acabem de ressenyar.

En el transcurs del discurs d'un dels primers oradors, com sigui que a fora, davant el Palau de la Metallúrgia, la policia donava una carrega per a dissoldre uns grups que havien anat a pertorbar el miting del Partit Socialista, es refugiaren dins el Palau de Projectacions alguns individus.

Així produí una lleugera alarma entre els assistents al miting de la Lliga. La cosa no trascendí, però, i el públic a peu dret s'asserasà a si mateix amb aplaudiments i recomanacions de calma.

Després de possibles mutilacions de l'Estatut, i que aquests diputats mantinguin a la Diputació el mateix criteri que han de sostenir els diputats a Corts; que cap afiliat a la U. S. C. no pot pertànyer a cap altre partit polític; protestar de tota llei que permeti fer deportacions, i demanar que tots els detinguts siguin jutjats d'acord amb els lleis ordinàries; que els diputats del Partit a les Constituents s'oposin a tot projecte de monopoli de la radiodifusió, i en el cas d'ésser acordat aquest monopoli, propugnin pel dret de Catalunya a regular lliurement aquesta matèria; i celebrar arreu de Catalunya la diada del primer de maig amb gran esplendor.

També fou nomenada una ponència sindical, i es prengueren altres acords de règim intern.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'ànima de Catalunya.

Després d'insistir respecte a la conveniència d'afirmar el sentit de catalanitat, digué que a la Lliga no era cert que hi cabés tothom: Hi caben tots els estaments, totes les classes, però no hi caben aquells que no són cent per cent de catalanistes.

El senyor Roda acabà adreçant-se als escolars, als dependents i a la joventut tota per a seguir treballant sota el lema: «La meua pàtria és allà on ressona la meua llengua».

L'auditori l'aplaudí entusiàsticament.

Clogué els parlaments el senyor Armand Carabén, també de la Joventut. Aquest féu una defensa de l'obra realitzada per la Lliga i dels procediments polítics — evolucionisme, intervencionisme — usats per aquest partit. Abduí l'actuació dels altres partits, acusant-la de confusió i d'haver produït una onada de pessimisme.

Digué que considerava més interessant la sort que pogués tenir entre nosaltres l'Estatut que no pas la que pugui tenir a Madrid.

Fora molt de dolbre — declarà — que quan vingué l'Estatut ens trobéssim encara discutint qui és més republicà i més catalanista. Podria molt ben succeir, aleshores, que el govern del nostre poble anés a parar a mans dels que no són ni catalanistes, ni republicans.

El senyor Carabén, després de dir que el que cal fer és humanitzar, democratitzar les nostres diferències polítiques, acabà el seu discurs adreçant-se a la dependència mercantil, perquè persistís mantenint la seva tradició accentuadament païral.

Una perllongada ovació fou el punt final de l'acte que acabem de ressenyar.

En el transcurs del discurs d'un dels primers oradors, com sigui que a fora, davant el Palau de la Metallúrgia, la policia donava una carrega per a dissoldre uns grups que havien anat a pertorbar el miting del Partit Socialista, es refugiaren dins el Palau de Projectacions alguns individus.

Així produí una lleugera alarma entre els assistents al miting de la Lliga. La cosa no trascendí, però, i el públic a peu dret s'asserasà a si mateix amb aplaudiments i recomanacions de calma.

Després de possibles mutilacions de l'Estatut, i que aquests diputats mantinguin a la Diputació el mateix criteri que han de sostenir els diputats a Corts; que cap afiliat a la U. S. C. no pot pertànyer a cap altre partit polític; protestar de tota llei que permeti fer deportacions, i demanar que tots els detinguts siguin jutjats d'acord amb els lleis ordinàries; que els diputats del Partit a les Constituents s'oposin a tot projecte de monopoli de la radiodifusió, i en el cas d'ésser acordat aquest monopoli, propugnin pel dret de Catalunya a regular lliurement aquesta matèria; i celebrar arreu de Catalunya la diada del primer de maig amb gran esplendor.

També fou nomenada una ponència sindical, i es prengueren altres acords de règim intern.

El senyor Juncadella acabà el seu parlament fent una defensa dels homes de la Lliga regionalista. Negar — afirmà — als canviants d'aquest partit l'obra catalanista, era arrancar els darrers talls de la Història de Catalunya.

Val ésser molt aplaudit.

El que parlà després va ésser el senyor Joan Gomis dependent de comerç, el qual, en el seu discurs, sintetitzà l'obra portada a cap pel doctor Robert, Verdaguier i Callís i Prat de la Ribera. També exposà el criteri que la dependència havia d'aplegar-se en el regles de la Lliga Regionalista, car aquest partit, amb un bon sentit de govern, atenia la solució de tots els problemes en conjunt, en el doble aspecte econòmic i social.

Frederic Roda i Ventura, de la Joventut, parlà a continuació, el qual digué que en aquell moment que se celebraven actes en defensa d'interessos materials, era bo que se'n portés a cap un en defensa dels interessos espirituals. Car — afegí — no és possible el millorament social del nostre poble, sense la satisfacció de les nostres aspiracions ancestrals, essència de l'àn

BOXA

VIDAL I ARILLA TRIOMFAREN EL DISSABTE PASSAT EN ELS RINGS DE PARIS VÍCTOR FERRAND VA PERDRE DAVANT D'HUGUENIN

Dissabte se celebraren a París dues interessants reunions de boxa, en les quals intervingueren tres destacats pugils espanyols dels pesos baixos.

Al Circ d'Hivern ha fet la seva presentació a Europa, després d'una triomfal campanya a América, el pes gall mallorquí Gregori Vidal. Ha tingut com a enemic l'excel·lent pes ploma Charlie Sauvage. Vidal ha confirmat absolutament la seva fama; boxejant ràpid i dur ha desfet aviat les resistències del seu antagonista, el qual, en la quarta represa, s'ha vist obligat a abandonar.

En la mateixa reunió es presentava l'ex-campió d'Espanya dels mosques, Víctor Ferrand, que ha tingut per contrincant al jove Huguenin, una de les més serioses esperances franceses en l'hora actual. El combat ha tingut un desenllaç poc satisfactori per l'espanyol. Ferrand, en efecte, s'ha queixat de cop baix en la segona represa; però els jutges, en lloc de tenir en compte la falta del seu contrari, han declarat vençut l'espanyol per k. o. tècnic.

Es disputava en aquesta reunió el campionat de França del pes welter. Tenet ha conservat el títol, venent per punts a Raphael.

Al París-Ring el madrileny Arilla ha fet el seu primer combat internacional com a pes gall, enfrontant-se amb Petit Biquet, campió de Bèlgica d'aquesta categoria. Arilla ha obtingut un brillant triomf per punts.

LA MATINAL DE COLL-BLANCH

SAFONT I ALBERNI VENCEN PER ABANDONAMENT D'ALVIVIL I CAMPILLO, RESPECTIVAMENT

L'interessant matinal de Coll-Blanch tingué un ràpid desenrotllament. Els dos combats de fons no passaren del límit senyalat. A deu represes s'havien de disputar el combat, base de la reunió. L'excel·lent pugil torressenc Safont i el valencià Altivil. Des de bon començament el català es va imposar al seu adversari, que l'avantatjava en envergadura i potser en pegada. A mesura que transcorrien les represes, el valencià es veia impossibilitat d'aguantar el tren fantàstic al qual l'obligava Safont, i a començament del sisè assalt, els seus menagers l'obligaren a abandonar. Com havem dit, Altivil posseeix bona envergadura i pega dur, i fins i tot encaixa; però es va trobar davant de Safont, en una forma parella la de Ciclone, i els seus ràpids, forts i continuats cops arribaren a desmoralitzar-lo.

Per trobar-se indisposat Olandi, vencedor del cinquè de València, es concertà la lluita Campillo-Alberni. Aquest combat no durà més de dos represes. La millor tècnica d'Alberni va obligar a abandonar al seu adversari, al segon assalt, demostrant aquest que posseeix una pegada forta, però un boxar enredat, potser per excés de nervis.

La reunió començà amb dos combats entre amateurs. En el primer Orazza vencé per punts a Sanxo. Martínez i Mestres feren matx nul.

La lluita Vilanova-Villalba es decidí, també per decisió, a favor del primer.

DIMECRES EN EL «NOU MÓN» UNA VETLLADA DE PESOS FORTS

Dimecres, al Nou Món, es celebrà una vetllada en la qual es prodigaren els combats d'emoció.

Siciliano-Morales

La base d'aquesta vetllada serà el combat revenja entre l'italià Siciliano i Morales. Tots dos són forts, i han donat proves de la seva valentia i punch.

Aquest combat serà a deu assalts. Abans, però, se'n celebraran tres més, a vuit represes.

Kid Lope-Sanguitua

El primer entre Kid Lope i Sanguitua serà molt interessant, puix que els dos tenen provat la duresa del seu cop. Cal recordar que Sanguitua vencé Rivara per K. O., i Kid Lope féu molt bona impressió en el seu últim combat, en el qual debutà com a professional.

Tornado-Olangua

Un altre match de pesos forts serà el que seguirà, a vuit rounds, entre Tornado, el madrileny que no ha pogut actuar en anteriors reunions per causes alienes a la seva voluntat, i Olangua.

Isasti-Santandreu

Es veurà també, en aquesta vetllada, l'interessant revenja entre Isasti i Santandreu, que efectuaren una emocionant lluita, la decisió de la qual corresponia a Isasti i fou fallada nul·la. Ambdós esperen amb entusiasme la repetició d'aquest combat.

SASTRERIA OLYMPIA O. RICCI

Gustos de veritable distinció Exposició de dibuixos selectes Adreça: 11, edifici Olympia. — Telèf. 34693

BASQUETBOL

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Ahí es jugaren els partits corresponents a la segona volta del campionat que foren ajornats.

SEGONA DIVISIO

P. Coratge-Athlétic, 30-13. Dinamic-C. C. Hospitalet, 37-7.

TERCERA DIVISIO

U. R. Hospitalet-A. E. E. F., 2-0.

LA JORNADA ESPORTIVA D'AHIR

En les eliminatòries del Campionat d'Espanya s'ha donat la nota sensacional l'ésser exclos el Racing, de Santander, per l'Esportiu, de La Corunya. El Logronyo i l'Atlético, de Madrid; i l'Arenes i el Oviedo, han de jugar un tercer partit de desempat

Gregori Vidal i Arilla triomfaren el dissabte al vespre, al Circ d'Hivern, de París. Víctor Ferrand va perdre davant d'Huguenin

En les proves de preselecció de l'equip universitari que ha d'anar a Madrid a disputar els campionats d'Espanya, l'atleta Segura va batre el record nacional dels 5.000 metres

NATACIO

LA SESSIO D'AHIR DEL CONCURS OBERT A TOTS ELS NEDADORS DEL C. N. B.

Ahí matí, a la piscina del C. N. Barcelona, va tenir lloc la repetició de la primera prova corresponent als 100 metres estil lliure que tant d'èxit esportiu va assolir el darrer diumenge. Encara que la prova era de caràcter voluntari, hi participaren bon nombre de nadadors. Els resultats obtinguts són els que segueixen:

100 metres lliure

1. Kostal, 1 m. 5 s. 7/10; 2. Valdés, 1 m. 8 s.; 3. Segalà, 1 m. 9 s. 3/10; 4. Zwiller, 1 m. 9 s. 7/10; 5. Ruiz Vilar, 1 m. 10 s. 5/10; 6. Costa, 1 m. 15 s. 6/10; 7. Carrasco, 1 m. 16 s. 8/10.

CONCURS DE PREPARACIO INTERCLUB

A la piscina de l'Escola Industrial del carrer Urgell es celebraren ahí, pel matí, les proves del tercer festival que han organitzat els clubs de natació Athlétic, Catalunya, Olímpic i FAAET.

Els resultats aconseguits, i el nombre considerable de proves efectuades, donen compte de l'activitat desplegada pels elements d'aquestes entitats.

Dorç: Infantíl. — Mata, del Catalunya, 1 m. 55 s. 6/10.

Pit: Infantíl. — 130 metres. — Colominas, 3 m. 9 s.; i Barragan, 4 m. 22 s.

150 metres: Infantíl. — A. Bernat, 2 m. 38 s.; M. Bernet, 2 m. 51 s.; i A. Oller, 3 m. 15 s.

150 metres dorç: Debutants. — J. Bernat, 3 m. 26 s. 2/10; i Ll. Gili, 3 m. 36 s.

250 metres pit: Debutants. — Blanes, 4 m. 49 s.; D. Sala, 5 m. 5 s.; i Royo, 5 m. 33 s.

250 metres lliures: Debutants. — Granados, 4 m. 57 s. 4/5; Caus, 5 m.; i M. Sala, 5 m. 23 s.

150 metres dorç: Juniors. — Val, 2 m. 49 s. 3/5; Subirats, 2 m. 55 s.

250 metres pit: Juniors. — J. Navarro, 4 m. 37 s.; C. Navarro, 50 metres lliures: Juniors. — Lecha, 41 m. 1 s.; Lluch, 4 m. 36 s. 2/5; i Simó, 5 m. 22 s.

250 metres pit: Seniors. — A. Sierla, 4 m. 46 s.; i Domingo, 4 m. 48 s.

250 metres lliures: Seniors. — Cairol, 3 m. 50 s.

50 metres dorç: Infantíl. — Mata, 46 m.

50 metres pit: Infantíl. — Colominas, 52 m.; i Barragan, 1 m. 21 s.

50 metres lliures: Infantíl. — A. Bernat, 41 s. 3/5; M. Bernet, 45 s.; i A. Oller, 48 s.

50 metres dorç: Debutants. — J. Bernat, 51 s. 1/5; i Ll. Gili, 1 s. 1/5.

50 metres pit: Debutants. — Blanes, 47 s.; Sala, 47 s. 8/10; i Novell, 58 s.

50 metres lliures: Debutants. — Caus, 40 s. 1/5; Pujol, 42 q. 1/5; i M. Oller, 43 s.

50 metres dorç: Juniors. — Val, 41 s. 4/5; Subirats, 49 s.; i A. Bosch, 53 s. 2/10.

50 metres pit: Juniors. — C. Navarro, 42 s.; J. Navarro, 45 s.; i J. Vives, 47 s.

50 metres: Juniors. — Ribera, 34 s.; Calero, 36 s.; i Lecha, 37 s.

50 metres pit: Seniors. — Sierla, 43 s.; i Domingo, 43 s. 1/5.

50 metres lliures: Seniors. — J. Cairol, 33 s. 2/5.

CONCURS FEMENI

Les senyoretes nedadores inscrites en la Secció femenina del C. N. Barcelona que, en les proves del Concurs femení que actualment es disputen, venen demostrant gran interès de classificar-se per a l'obtinent de les copes amb què es veu aquell recompensat, disputaren ahí, pel matí, i a la piscina de l'Esquella de Llevant, diferents proves, corresponents a l'esmentat concurs. L'ordre i resultats d'aquelles foren els següents.

Primer grup, 100 metres lliure (sense handicap). — 1. Carme Soriano, 1 m. 22 s.; 2. Maria Lluïsa Vigo, 1 m. 22 s. 7/10; 3. Josefina Torrens, 1 m. 23 s. 2/10; 4. Carme Prieto, 1 m. 32 s. 2/10; 5. Maria Aumacella, 1 m. 33 s. 4/10; 6. Dolors Mode, 1 m. 34 s. 2/10; i 6. Rosa Nadal, 1 m. 34 s. 2/10.

Segon grup, 66 metres lliure (sense handicap). — 1. Ivonne Lepage, 58 s. 2/10; 2. Mercè Massanella, 58 s. 2/10; 3. Carme Segura, 1 m. 0 s. 8/10; 4. Dolors Granicher, 1 m. 1 s. 8/10; 5. Charmion Wheeler, 1 m. 3 s. 2/10; 6. Enriqueta Soriano, 1 m. 3 s. 9/10; i 7. Maria Teresa Serrià, 1 m. 6 s.

Tercer grup, 66 metres lliure (sense handicap). — 1. Angels Brun, 1 m. 4 s. 6/10; 2. Aurora Trigo, 1 m. 5 s.; 3. Fanny Palatchi, 1 m. 7 s. 2/10; 4. Rosari Vergés, 1 m. 12 s. 4/10; 5. Mercè Gual, 1 m. 12 s. 5/10; i 6. Antònia Palau, 1 m. 18 s. 4/10.

Quart grup, 50 metres lliure (amb handicap); temps comprés handicaps. — 1. Nuri Juando, 56 s. 9/10; 2. Homdedou, 57 s.; 3. Rosa Aral, 58 s.; 4. Maria Rúbio, 58 s. 1/10; i 5. Carolina Wheeler, 59 s. 9/10.

R E M

REGATES COPES COMITE Organitzades pel Club Marítim s'efectuaren ahir en aigües del port.

Resultats

Regata iols a 4, lliures

1. «Mare Nostrum», del Club Marítim, tripulat per Bassó, Brosa, Monjardino, Giral i timoner Martínez, en 8 m. 28 s.

2. «Tramuntana», del Club de Mar, tripulat per Carulla, Enrich Bertran, Puig i timoner Lligonya, en 8 m. 36 s.

3. «Moratò», del Club Marítim, tripulat per Giordani, Romei, De Renzi, Nardí i timoner R. Lamarcia, en 8 m. 37 s.

4. «Barcelona», del Club de Rem, tripulat per Vives, Camps, Cardona, Boada i timoner Carbonell.

5. «Florinda», del Club de Mar.

Skiff

1. «Suñé», del Club Marítim, tripulat per Vicenç Salvat, en 8 m. 24 s.

2. «Tossa», del Club de Rem, tripulat per Enric Vidal, en 8 m. 54 s.

Outrigger a dos

1. «Costa Brava», del Club de Mar, tripulat per Calabuig, Martí i timoner Lligonya, en 9 m. 7 s. 2/5.

2. «Joan Camps», del Club Marítim, tripulat per Otiu, Català i timoner Giner, en 9 m. 8 s.

Iols a 4, noifits

1. «Barcelona», del Club de Rem, tripulat per Piqué, Bonet, Mangrané, Romeu i timoner Miravittles, en 8 m. 26 s.

2. «Florinda», del Club de Rem, tripulat per Guardiola, Fonquerní, Fonquerní, Parets i timoner Grau en 8 m. 32 s.

CICLISME

ES AJORNAT EL PREMI CICLES CATALUNYA

Per causa de la persistent pluja d'aquesta matinada passada, tingué d'ésser ajornada la carrera ciclista organitzada per la Penya Ciclista Poble Nou, amb un total d'uns 70 quilòmetres, i reservada a la categoria de principiants.

3. «Mare Nostrum», del Club Marítim, tripulat per Camps, Suriol, Claret, Fonolleda i timoner Baró.

4. «Salou», del Club de Mar, tripulat per Romeu, Rios, Bertran, Puig i timoner Picher.

5. «Moratò», del Club Marítim (retirat).

Outrigger a quatre

1. «Doris», del Club Marítim, tripulat per Otin, Català, Barreda, Vila i timoner Giner, en 7 m. 49 s.

2. «Jaume I», tripulat per Robreno, Valls, Rodríguez, Arnad i timoner Renalias, en 7 m. 58 s.

Outrigger a vuit

1. «Cadaqués», del Club Marítim, tripulat per Amat, Soler, Gómez, Pomés, Artamendi, Vilà, Pons i timoner Bover, en 7 m. 41 s.

2. «Lucita», tripulat per Bassó, Brosa, Monjardino, Giral, Barreda, Romei, Perdigó, Faura i timoner Giner. (Retirat).

A la tarde tingué lloc el repariment de premis i un lluit ball, i a la nit se celebraren les regates amb un banquet que tingué lloc al local del club organitzador.—T.M.

MOTORISME

Gran Premi d'Europa

Roma, 17. — El Gran Premi Motorista ha acabat amb la cursa per a cotxes de 500 cc. amb la següent classificació:

1. Taruffi, damunt «Norton», 1 h. 19 m. 52 s.; 2. Ferran Aranda (Espanya), damunt «Rudge», 1 h. 25 m. 35 s.; 3. Mantovani, damunt «Miller», 1 h. 26 m. 5 s.

La volta més ràpida fou efectuada a la velocitat mitja de 153'600 quilòmetres. — Fabra.

Roma, 16. — Classificació del Gran Premi Motorista d'Europa, celebrat en l'Autódrom de Littorio.

Categoria 175 cc. — 1. Baschieri. Hecorregut, 173'875 quilòmetres, en 1 h. 28 m. 3 s. Velocitat mitja horària, 158'296 quilòmetres.

Categoria 250 cc. — 1. Guzzi. 173'875 quilòmetres, en 1 h. 16 m. 27 s. Velocitat mitja horària, 128'613 quilòmetres.

Categoria 350 cc. — 1. Francois Jeannin. 196'650 quilòmetres, en 1 h. 27 m. 56 s. Velocitat mitja horària, 134'83 quilòmetres. — Fabra.

AUTOMOBILISME

Gran Premi de Mónaco

Mónaco, 16. — Classificació del Gran Premi Automobilista de Mónaco: 1. Nuvolari, damunt «Alfa Romeo», 318 km., en 3 h. 32 m. 25 s. 1/5; 2. Caracciola, damunt «Alfa Romeo», en 3 h. 32 m. 28 s.; 3. Fagioli, en 3 h. 34 m. 43 s.; 4. Earl Howe, a dues voltes del l'anterior, i 5. Zehender, a quatre voltes. — Fabra.

El Torneig de Promoció, la Copa Llevant i els partits amistosos de fútbol

Torneig de Promoció

VILAFRANCA, 4 SANS, 0

El partit fou jugat d'una manera excel·lent per l'equip local, el qual sabé fer una bona defensa de la seva porta i aconseguí marcar quatre gols, tres a la primera part i un a la segona.

Àrbitra Coll, i els equips eren: Vilafrañca: Sabaté, Ramon, Demur, Lara, Larrosa, Via, Garcia, L. Ballester, Xifreu i Perona.

Sans: Domènec, Villacampa, Torredelot, Soligó, Vela, Bertoli, Gironès, Besolí, Llovera, Mota i Calcina.

CATALUNYA, 0 PALAFRUGELL, 1

Al camp de Les Corts es jugà l'encontre de futbol corresponent al Torneig de Promoció entre els equips que encapçalen aquestes ratlles. Els primers minuts foren de domini del Catalunya, però després el domini fou alternat, i, finalment, cap al final de la partida, es desenfollaren jugades violentes; fins que calgué interrompre el joc algunes vegades.

Reixach, de penalty, aconseguí el primer gol, als dos minuts de la segona part.

Àrbitra Pujol, i els equips s'arreglaren:

Catalunya. — Cabo, Claudio, Ibàñez, Pallarés, Gascon, Grau, Pineró, Dermín, Porrera, Artigues i Esteve. Palafrugell. — Bru, Blanc, Colomer, Pons, Castelló, Cabanes, Gorgonio, Espada, Miquel, Reixach i Avellí.

HORTA, 4; SANTBOIA, 1

Guanyà l'Horta a favorit per la seva superioritat numérica, posat que als primers minuts de joc l'àrbitre expulsà Cifuentes.

La primera part acabà amb el resultat d'1 a 0 a favor de l'Horta, obtingut en l'últim minut per Roig.

A la segona dominà completament l'equip propietari del terreny, i el mateix Roig i Brió II (2) aconseguiren nous gols, mentre que el Santboia, al seu torn, aconseguí el punt de l'honor marcat per Huerva.

Àrbitra Cruella, i els equips foren: Horta. — Zarranz, Brió I, Pinyol, Ribó, Bardina, Dolz, Mongrell Brió II, Roig, Llandà i Aguilera.

Santboia. — Montserrat (després Ramoneda), Lacal, Mir, Cifuentes, Elies, Ribas, Sospedra, Alejo, Huerva, Castells i Castanera.

MARTINENC, 3; TERRASSA, 3

Encontre molt disputat, i que amb una mica de sort s'hauria decantat a favor de l'equip roig.

A la primera part, a despit que l'equip roig fou el que va portar en general la iniciativa de joc, es mostrà més perillosa la davantera del Terrassa, que aconseguí dos punts, mitjançant Broto i Marrugat, per un dels seus contraris, degut a Pastor.

A la segona part, Cros aconseguí l'empat a dos, i Altés s'apuntà el tercer. Però, lesionat de certa importància el jugador Serrano, el

Terrassa tornà a l'ofensiva i aconseguí el definitiu empat arran d'un tret de Losada. En els últims moments, el Martinenc obtingué un punt, anul·lat per l'àrbitre per ofside, la qual cosa promogué un incident.

Àrbitra Mallorquí, i els equips s'arreglaren:

Martinenc: Uriach, Serrano (després Cros), Riús, Altés, Moreno, Sibegues, Pastor, Cases, Cros, Jover i Fandos.

Terrassa. — Llopis (després Pallàs), Cadafalch, Bartomeus, Castro, Recasens, Gandria, Losada, Marrugat, Moia, Broto i Aratells.

Copa Llevant

ILURO, 5; GIRONA, 3

El partit jugat ahir a Mataró no adquirí interès fins pocs moments després de començada la segona part. En iniciar-se l'encontre, l'Iluro aconseguí dos gols en dos minuts, i més tard, un altre. Malgrat això, el partit mancà d'interès fins que, als començos de la segona part, el Girona obtingué dos punts. A partir d'aquest moment es produïren accidents, i calgué interrompre el joc diverses vegades. Cap a la fi l'Iluro marcà dos gols, i el Girona un altre.

Els equips eren:

Iluro. — Novas, Mas, Valls, Sauria, Soler, Llopis, Torrents, Canals, Garcia, Canet i Golburu.

Girona. — Puig, Busot, Orriols, Flavià, Comas, Gispert, Ferrer, Cuyo, Comas, Trias i Ferrer II.

JUPITER, 2; RIPOLLET, 1

A les ordres del col·legiat Espelta els equips s'arreglaren així: Ripollet. — Espanyol, Campaña, Benaiges, Simon, Sans, Domènec, Marzo, Mateu, Cases, Barràs i Morató.

Júpiter. — Francàs, Orduño, Peix, Obiols, Rosalenc, Rodríguez, Mas, Esteve, Burillo, Barceló i Morales.

El partit fou anivellat; potser l'equip local dominà amb més intensitat, però els de Ripollet saberen defensar-se amb braó i aduac atacar els dominis jupiterians. Burillo (II) i Mateu, pel Ripollet, aconseguiren els gols a la primera part.

BADALONA, 7; SANT ANDREU, 1

El partit fou quasi sempre un domini constant favorable al Badalona. El resultat, doncs, es fidel reflexe de l'actuació badalonina en front dels andreuencs. Campabadó obtingué el primer i el tercer gol. Forgas, el segon, el cinquè i el sisè, i Torres el quart i el setè. El jugador Va aconseguí l'únic pel seu equip.

Àrbitra Armengol, i els equips foren: Badalona. — Florença, Borràs, Martín, Espuny, Ravientol, Garcia, Betancourt, Castro, Torres, Forgas i Campabadó.

Sant Andreu. — Petrus, Martínez, Soler, Jordà, Duran, Inglan, Simón, Bartolí, Sanz, Va i García.

La Diada del Sabadell

SABADELL, 1; BARCELONA, 2

Sabadell, 17. — Al camp de la Creu Alta s'ha jugat aquesta tarda un encontre entre els propietaris del terreny i el Barcelona.

Els equips s'arreglaren: Barcelona. — Vidal, Saló, Rafa, Font, Dos Santos, Sagi-Barba, Roig, Gual, Costa i Parera. A la segona part, Costa fou substituït per Portugués.

</